

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 35. Alfonsi Rodericii vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

CAPUT
XXXIV.
Rochi Gon-
salvii vitæ
tenor &
virtutes.

Parens.
virginitas.
Officia.

Gon-
salvius
septem oppi-
da fundat.

Gon-
salvii
virtutes.

CAPUT
XXXV.
Alfonsi Ro-
derici vita.

Innocentia.
Erga Chri-
stum pa-
tem amor.

CAPUT
XXXVI.
De Joannis
Castillii
moribus.

Castillus.

ROCHUS GONCALVIUS, ut ex authenticis tabulis constat, in Assumptionis urbe nobilibus parentibus ortus, pueritiam pietatis officiis exercuit: adeò in tenebra ætate gravis, ut solo aspectu ab levitate coetaneos coerceret. Adolescentiam disciplinis abunde excultam innoxie transfigit. Primum ad aras facienti palmam plebs obrulit in conservata virginitatis symbolum, quam Neomysta ex animi modestia gestare renuit. Jam Sacerdoti duorum oppidorum extra patriam cura demandata est. Patriæ subinde restitutus, popularium suorum Ecclesiae regenda admotus, summæ integratitatis famam adeptus est: quæ permotus Paraquaria Episcopus, ei suas vices absens demandavit. Verum dum se ultro peti ab honoribus videt, quadragenario major Societatem Iesu, ubi sciret integris repagulis aditum dignitatibus esse interdictum, ambivit & obtinuit. Adhuc tyroni Guaicurorum Provincia obtigit, quam cum majori labore quam successu administrasset, mandatis Paranensis Praefectus est: apud quos conditis Jaguapuano & Itapuano oppidis, ad Urvacan translatus, barbatam gentem patientia ac fortitudine ita domuit, ut apud Ibitiraquanos, Piratinenses, Jaguaraitienses, Japeivientes, Caasapaminenses, Ivisenses & Caaroenses oppidis fundatis multa millia Ethnicorum ad Christi partes traduxerit. Tandem ob Christi imperium dilatatum, Heroum purpuram adeptus, anno ætatis sexagesimo in celesti capitulo triumphum meruit. Vir planè in omni parte vitæ sua mirabilis, inde placidæ & gravi, ita ut ejus facilitas nihil demeret authoritati, nec innata gravitas ab aliquo mortales absterreret. In suscipiendo pro Christo laboribus piè temerarius, in ferendis planè ferreus. Non tantum cupidiarum, sed etiam necessarii cibi & somni, plusquam decebat perpetuo laborantem abstinentis. Orandi studium ard entissimum cum opere externo ita conjunxit, ut alteri dumtaxat, non utrique studuisse videretur. Urvaicensi & Paranensi missioni iteratè & diu praesesse iussus, ex emplo potius quam voce moderabatur. Obedientia tenax erat, etiam cum dispendio propriæ estimationis. Altitudinem animi per hæc maximè ostendit, quod quamvis magnas res pro Dei gloria amplecteretur, nihil tamen atrogatis, nihil superbum præferret. Laetè planè fuit Guaranicæ linguae eloquentia: pro suggeritu, quando res ferebat, acrimoniam adhibebat. His virtutibus postoritati & Cœlo se commendavit Rochus Goncalvius trium votorum solemniter in Societate professus, cuius infinita amplificanda Dei gloria cupido, & laborum in satiabilis famæ, necnon demissio animi magnitudini par, ita se in omnium opinionem insinuavit, ut passim ab domesticis externisque Sanctus appellaretur.

AT ALFONSUS Rodericus, Zamortæ in Castella honestis progenitoribus natus educatusque, Societati nomen Villa garcia dedit. Non diu post maximè volenti Paraquaria Provincia obvenit. Confecto studiorum curiculo Guaicuræ primùm mandatis, deinde Paraquariensis, Ultraicensibusque ad Fidem & humanitatem convertendis, sedulam operam nataavit, donec trigésimo-tertio ætatis anno occumberet. Præter alias animi virtutes sic integratatem coluit, ut, teste Joanne Ferruino Provinciali, semel acceptam in primo Sacramento innocentia stolam nullius gravis peccati labe infecerit. Christo vero pro nobis passo sic afficiebatur, ut cum ab eodem Ferruinus percutiatur, quid esset cur adeò juvenis propè cœcutiret? candidè responderit, eam se pati oculorum defectionem ob quotidianas lacrymas, quas sibi Christi patientis meditatio licet.

JOANNES Castillius vultu & motibus amabilis, Belmontanæ in urbe Toletani regni, ditibus parentibus, bernè ominato Crucis amatoribus die, decima-quarta Septembri, anno millesimo quingentesimo nonagesimo-sexto, natus, Latinas litteras sub Didaco Boroa, postea Paraquaria Provinciali, in patria didicit. Adolescentis insidiante pudori mulierculam arrepto fuste fugavit. Alios blandiusculis verbis se appellantes, tanquam pudori noxios, verborum & oris asperitate sèpè arcuit. Compluti philosophiaæ dans operam, anno 1614, vigesima-tertia Martii, in Societatem cooptatus est. Macrìti Religionis tyrocinium notus Eusebio Nierem-

bergio